

Tara Reade'in Joe Biden'a Karşı Suçlaması Işığında Temel Prensipler İlgili Noktalar

Editörün Notu: Aşağıdaki makale Revcom.us yazarlarından Sunsara Taylor tarafından kaleme alınmıştır. Çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız.

Kaynak için: <https://revcom.us/a/647/in-light-of-tara-reade-accusation-en.html>

Birkaç hafta önce, Tara Reade, Demokrat Parti başkan adayı Joe Biden'ı toplum önünde 27 yıl önce senato yardımcılığını yaparken ona cinsel istismarda bulunmakla suçladı. Joe Biden böyle bir istismarın varlığını reddetti.

0 zamandan beri, Tara Reade'in suçlamasına ve Joe Biden'ın reddine tırmanan sürece şişen bir politik skandal şeklinde adeta politik futbol topları gibi davranıldı. Bazıları #IbelieveTaraReade (Tara Reade'e inanıyorum)'i desteklerken ve ona inanılması gerektiğinde ısrar ederken diğerleri ise Joe Biden'a inanılması gerektiğinde ısrarcıydı, diğer bir deyişle #IbelieveBiden (Biden'a inanıyorum). Bazı ilericiler Reade'e kesin inanılması gerektiğini önerdi, ama Biden halen başkan adayı olarak desteklenmeliydi. [1] Birkaç kişi ise yargı süreci ve suçluluk kanıtlanana kadar masumluk varsayımı hakkında kritik derecede önemli sorular sordu.

Bunun ışığında, geri adım atarak bazı temel prensiplere bakmak gerekir:

1.Suçlamalar, suç kanıtı değildir. “Bütün kadınlara inanmak” standardı yanlış bir standarttır.

Suçlamalar kanıtın bir parçasıdır, ama gerçeği kararlaştırmak

ve kanıtlamak ciddi ve bilimsel biçimde somut kanıtların incelenmesini ve kanıt olan vücudun titizlikle muayenesini gerektirir, özellikle tecavüz ve cinsel istismar gibi ciddi suçlarda. Bu, ne olursa olsun *bütün* kurbanlara inanma duruşuna karşıttır, ki bu duruş bir toplanma çağrısı ve turnusol kağıdı vazifesi görececek bir deneme haline gelmiştir – cinsel istismar, taciz ve tecavüz suçlamalarında spesifik bir slogan olan “#BelieveWomen” (Kadınlara İnanın) olarak konsantre hale gelmiştir. [2]

Tecavüz, cinsel istismar, cinsel taciz ve cinsel aşağılama toplumunda tamamına nüfuz etmiştir ve çoğu kadının hayatına dokunmuştur. Baskın kurumlar ve kültür tarafından üstleri örtülmüştür. Buna karşı savaşılmaması ve mücadele edilmelidir. Bu suçlamalara katlanan kadınlar konuşmak için öne çıktıklarında çoğunlukla susturulmakta, suçlanmakta ve cezalandırılmaktadır. **Ancak, bundan yola çıkarak suçlamaların her birinin -ya da herhangi spesifik birinin- doğru olduğu söylenemez.**

Bob Avakian'ın #MeToo hareketini ilk çıktığı zaman iyi karşılayan ve içini dökenleri destekleyen ve çizgi hakkında önemli noktaları içeren bir bildiride yazdığı üzere:

Bu uzun süre baskı altında tutulmuş ve tamamen adil olan dökülen öfke, herhangi spesifik bir suçlama ile aynı şey değildir. Bu spesifik suçlamalara kanıtların bilimsel incelenmesi temeline yaklaşılmalıdır ve bu özellikle suçlamalar sadece görevi kötüye kullanma değil, tecavüz ve cinsel istismar gibi asıl suç oluşturan durumlar hakkında da olduğunda geçerlidir. [Vurgu ana metinde eklenmiştir]

2."Kamuoyu mahkemesinin" gerçekte ve adaletle ilişkisi son derece azdır.

Tam olarak yukarıda sıralanan sebeplerden ötürü, kamuoyu (toplum kanaati) “mahkemesinde”, medyada ve sosyal medyada yapılan yargılamalar ve alınan kararlar ya da duruşma

olmaksızın verilen hükümler yanlış ve zararlıdır. Kamuoyu “mahkemesi” kanıtlara ya da kanıtların incelemesine ve değerlendirilmesine gereken erişimi sağlayacak bir biçimi insanlara vermemektedir.

Suçlamanın doğruluğu, suçun kanıtı, kanıtlara meydan okunan ve kanıtların çapraz sorgulandığı sistematik ve titizce uygulanan bilimsel yöntem ile kararlaştırılmak zorundadır. Bunun yerine, kamuoyu “mahkemesinde”, kararlar *popülist istek ve çoğunluğun fikri* ile değerlendirilmekte ve uygulanmaktadır. Kanıtları değerlendirmede kullanılması gereken doğru bilimsel yöntemler tamamen eksik kalmaktadır, politika ve önyargı tarafından ciddi derecede etkilenmiş ve çarpıtılmış biçimde sürece yaklaşılmaktadır. [3] Bunun *gerçekle ve adaletle hiçbir ilgisi yoktur!*

Birinin şöhretini yok etmek, birilerini toplum hayatından uzaklaştırmak, ya da genel olarak yalnızca suçlamalar temelinde “feshetmek” doğrultusunda suçlamanın doğruluğuna onay vermek ve kişiye kendini savunma hakkı vermede yargı süreci olmaksızın bu tarz yöntemlere ve kalabalığın “adaletine” başvurmak, adil bir toplumun temel prensiplerini ihlal eder ve sonuçta herkesi “aşağı çeken” bir kültüre karşı korunmasız hale getirir.

3.Geçen zaman kanıtın ve gerçeği ve adaleti kararlaştırma sürecinin etkisini azaltır.

Bu noktada, Reade’in olduğunu iddia ettiği istismardan neredeyse otuz yıl (27 yıl) sonra, pratikte *neyin doğru olduğunu* kararlaştırmak imkansızdır, özellikle anahtar değerindeki kanıtın lekelenmiş ya da çürütülmesi imkansız olmasından dolayı, örneğin kişilerin spesifik tarih/saat/yerlerde nerede oldukları, spesifik olayların bağlamları ve ayrıntıları, ve özellikle de *olası tanıkların genellikle zamanla zayıflayan ya da değişen hafızaları* bu örnekte de bu söz konusudur, kritik tanıklar olayları değişkenlik göstererek anlatmışlardır. [4]

Tecavüz ve cinsel istismar suçları en ciddi suçlar arasındadır, sadece direkt kurban üzerinde değil dünya üzerindeki *bütün* kadınlara inanılmaz zarar verir. Aynı zamanda, bu suçların genel olarak getirdiği ciddi cezalandırmalar göz önünde bulundurulduğunda, mantıklı bir şüphe bırakmayacak kanıtlar kararlaştırmada ele alınan standartlar, bu tarz suçlamalar ve cezalandırmalarda son derece titiz olmalıdır.

[1] Örneğin : ‘‘Tara Reade’in haklı olduğuna inanıyorum ama yine de Joe Biden’a oy vereceğim’’, Linda Hirshman, New York Times, 6 Mayıs, 2020

[2] Bu makalenin kapsamı dışında da olsa bu standartta çok zarar vericidir. Gerçekten de herkesin, herhangi bir zaman da bütün repütasyonlarının yok olabildiği bir dünyada mı yaşamak istiyoruz. Özgürlükleri bir suçlamayla ellerinden alınmış olsa dahi, gerekli ve titiz bir süreç olmadan hakikate nasıl ulaşabiliriz? Pek çoğunun haksız olduğu kanıtlanan Siyahilerin bu ülkede linç edilip, buna benzer suçlamalarla bu linçlerin meşrulaştırılmaya çalışılmasını bir düşünün. (Ayrıca bakınız : Amerika’da Linç, Eşit Adalet İnsiyatifi)

[3] Bunun en klasik örneği ise Nation dergisindeki başlıktır: ‘‘Tara Reade’e İnanıyorum Ve Sen de İnanmalısın’’, makalenin yazarı Kate Manne aynı zamanda şunu da söylüyor: *‘‘Biden’ın bu tip bir adam olduğunu zaten biliyorduk. Seçmenler olarak biz ve Demokrat Parti bunu ciddiye almış olsaydı şimdi boka batmış olmazdık.’’*

[4] Örneğin, bakınız : ‘‘Tara Reade’in Kahreden Hikayesi’’, yazar Laura McGann, Vox.com, 7 Mayıs, 2020